

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2566

Received: 20/02/2023, Revised: 17/03/2023, Accepted: 31/03/2023

วิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม

เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

วันจักร น้อยจันทร์*, ศศิณัฐ ฤทธิศาสตร์, รพีพัฒน์ จันทนินทร

วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

e-mail: wanchak.no@ssru.ac.th*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำแ้งตามปัจจัยส่วนบุคคลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ กลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม จำนวน 80 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม ในภาพรวมมีการส่งเสริมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน และ กลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม ที่มีเพศอาชีพ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนที่แตกต่างกัน ในขณะที่อายุ และสถานภาพที่ต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : วิถีชีวิต, หลักเศรษฐกิจพอเพียง, ลำไทรฟาร์ม, เขตหนองจอก, กรุงเทพมหานคร

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2566

Received: 20/02/2023, Revised: 17/03/2023, Accepted: 31/03/2023

The Way of Life According to The Principle of Sufficiency Economy in The Community of Lam Sai Farm Villagers Nong Chok District, Bangkok Province

Wanchak Noichan^{*}, Sasinat Ritthisat, Rapeepat Juntanintorn

Administration College of Politics and Governance, Suan Sunandha Rajabhat Universitye

e-mail: wanchak.no@ssru.ac.th^{*}

^{*}Corresponding author

Abstract

This research has an objective measure. To study the promotion of a way of life according to the principle of sufficiency economy in the community of villagers of Lam Sai Farm, Nong Chok District, Bangkok Province. and to compare the promotion of livelihood according to the principle of sufficiency economy in the community of Ban Cham Rueng Irrigation Water User Group classified by personal factors. Lam Sai Farm villagers group, 80 people, using a questionnaire as a tool for collecting data. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way analysis of variance, with statistical significance at the 0.05 level.

The results showed that The promotion of the way of life according to the principle of sufficiency economy in the community of Lam Sai Farm villagers, as a whole, was promoted at a high level. When considering each side, it was found that were at a high level in all aspects and among Lam Sai Farm villagers with different genders, occupations, monthly incomes The way of life according to the principle of sufficiency economy was promoted in different communities while the age and status were different. The way of life according to the sufficiency economy principle was not different in the community.

Keywords : Way of Life, Sufficiency Economy Principle, Lam Sai Farm, Nong Chok District, Bangkok

บทนำ

การใช้ชีวิตตามหลักพอเพียงหรือชีวิตพอเพียง หากมีความเข้าใจถึงองค์ประกอบพื้นฐานของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถูกต้องและชัดเจนก็จะสามารถนำไปปรับใช้ได้ สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์และความสุขได้ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นทั้งหลักคิดและแนวทางปฏิบัติตนโดยยึดหลัก 3 ประการ ควบคู่กับ 2 เงื่อนไขการปฏิบัติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้(1)ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น หลักของความพอประมาณ (พอดี) ประกอบด้วย 5 ประการคือ (1) พอดีด้านจิตใจ คือ ความเข้มแข็ง มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประนีประนอม และนึกถึงประโยชน์ส่วนรวม (2) พอดีด้านสังคม คือช่วยเหลือเกื้อกูล รู้รักสามัคคี สร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน(3) พอดีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ เลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์และความยั่งยืนสูงสุด จัดการอย่างฉลาดและรอบคอบ โดยต้องบริหารจัดการให้เป็น รักษา ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรพร้อมเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เป็น และระวังไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (4) พอดีด้านเทคโนโลยีคือ การรู้จักใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมต่อความต้องการและสภาพแวดล้อม คัดสรรเทคโนโลยีที่จะใช้ให้เกิดประโยชน์จริง ๆ สำหรับคนหมู่มาก ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้านก่อน และ (5) พอดีด้านเศรษฐกิจ จำเป็นต้องมุ่งลดรายจ่ายก่อน รู้จักจัดการกับรายได้ที่มีอยู่ โดยยึดหลักพออยู่ พอกิน พอใช้ไม่ใช้จ่ายเกินตัว และเกินฐานะที่หามาได้ หารายได้ให้ได้อย่างพอเพียงและหาเพิ่มอย่างค่อยเป็นค่อยไป พร้อมทั้งหลีกเลี่ยงการก่อหนี้ที่ไม่มีผลตอบแทน การใช้หลักความพอประมาณ เพื่อจัดการทรัพยากรอย่างสมดุล คือ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เป็นทุนเดิมของตนเองหรือภายในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุดก่อนที่จะแสวงหาทรัพยากร แหล่งทุน วัสดุดิบหรือสิ่งของ บริการต่าง ๆ จากภายนอก จึงจะเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม พอควรกับสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น และภูมิสังคมเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาจากภายใน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่น ชุมชนก่อนแล้วขยายเชื่อมโยงกับภายนอกอย่างเป็นขั้นตอนตามความจำเป็นในการใช้ทรัพยากร ซึ่งต้องคำนึงถึงความจำเป็นตามสถานะของตนเอง และสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ โดยรักษาระดับของความพอประมาณ ไม่มากเกินไป ค้ำยภาพและไม่น้อยเกินไปจนขาดแคลนหรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการให้เกิดประโยชน์ได้ โดยการใช้อย่างมียั้งคิด รู้คุณค่า ดูแลรักษา พัฒนาต่อยอดให้เพิ่มพูนและให้ดียิ่งขึ้น การตัดสินใจว่าอยู่ในระดับพอประมาณนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ และต้องใช้ทั้งวัตถุ สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม โดยอาศัยความรู้ ความรอบคอบในการวางแผน การตัดสินใจ และต้องอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม เช่น ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ไม่ทำให้สังคมมีความเดือนร้อน ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และตั้งมั่นบนพื้นฐานความซื่อสัตย์(2)ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นอย่างรอบคอบ เช่น หากจะทำธุรกิจก็ควรคำนึงถึงเหตุและผลของการกระทำนั้นอย่าคำนึงถึงเพียงคู่แข่ง และพยายามจะทำตามเพียงอย่างเดียว ซึ่งการใช้หลักความมีเหตุผล เพื่อจัดการทรัพยากรอย่างสมดุลการตัดสินใจดำเนินเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลจะต้องพิจารณาแยกแยะให้เห็นความเชื่อมโยงของเหตุปัจจัยต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีข้อผิดพลาดน้อย การที่จะวางแผนดำเนินการหรือจะทำอะไรอย่างสมเหตุสมผลต้องอาศัยความรู้มีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ ความอดทนที่จะจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ มีความรอบคอบในการคิดพิจารณา และตัดสินใจ โดยใช้สติปัญญาด้วยความตั้งมั่นของจิตใจที่มีคุณภาพในทางที่ถูกที่ควร 3)การมีภูมิคุ้มกันในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตต้องป้องกันความเสี่ยงในอนาคตที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเอง เช่น การเตรียมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ เป็นสิ่งที่ต้องคิดให้รอบคอบโดยการใช้หลักการสร้างภูมิคุ้มกันในตัว เพื่อจัดการทรัพยากรอย่างสมดุล เป็นการเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบในการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะ

เป็นด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่ การที่เราเห็นว่าทุกอย่างไม่แน่นอน มีความเป็นไปได้ที่จะแปรปรวน ผันผวน และเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม จึงต้องไม่เสี่ยงไม่ประมาท คิดถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น แล้วเตรียมตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีภูมิคุ้มกันที่ตนเองได้ เตรียมวิธีการทำงานในรูปแบบต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงจะได้สามารถดำเนินภารกิจต่อไปได้โดยไม่ชุลกชุลก หรือหยุดชะงักกลางคัน และนำมาซึ่งความต่อเนื่องของการพัฒนาในระยะยาว ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้ข้อคิดเกี่ยวกับเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้การตัดสินใจ และการกระทำเป็นไปอย่างพอเพียง กล่าวคือ ต้องอาศัยทั้งคุณธรรม และความรู้ในการพัฒนาสู่ความเพียงพอการพัฒนาคุณภาพคนให้มีคุณธรรม กำกับความรู้ คือ หัวใจของหลักพอเพียง มีรายละเอียด 2 เงื่อนไข ดังนี้ 1) เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย การฝึกตนเองให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน มีความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างมากที่จะนำความรู้ต่าง ๆ มาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผนในขั้นปฏิบัติความรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจอย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์ จึงต้องมีการแสวงหาความรู้ เพิ่มพูนความรู้ จัดการความรู้และต่อยอดความรู้ตลอดเวลา ให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก 2) เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ประกอบด้วย (1) ด้านจิตใจ คือ การตระหนักในคุณธรรม รู้ผิดชอบชั่วดี ซื่อสัตย์สุจริต ใช้สติปัญญาอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินชีวิต และ (2) ด้านการกระทำ คือ มีความขยันหมั่นเพียร อดทน ไม่โลภ ไม่ตระหนี่รู้จักแบ่งปัน และรับผิดชอบในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้นให้ใช้หลัก 3 ประการ สำหรับจัดการทรัพยากรทุกมิติอย่างสมดุลนั้น ต้องเริ่มจากการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คือ ต้องมีคุณธรรมกำกับความรู้ในการดำเนินชีวิต เพื่อให้สามารถช่วยตนเองได้และยืนอยู่บนขาของตนเองได้อย่างเต็มความภาคภูมิใจ ไม่เขียงก้าวกระโดดตามผู้อื่น โดยใช้ชีวิตอย่างประมาณตน เป็นเหตุเป็นผลและมีการเตรียมความพร้อมที่ดี เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโดยไม่ประมาท การที่จะพึ่งตนเองได้ จำเป็นต้องมีความรู้อย่างถูกต้อง และต้องมีหลักการปฏิบัติที่จะไม่ทำให้เกิดโทษต่อตนเองและผู้อื่น (จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา และปริยานุช ธรรมปิยา, 2557)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทร ฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยกำหนดระเบียบวิธีวิจัยในด้านต่างๆดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 320 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ การแบ่งกลุ่มอาชีพของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม

เขตหนองจอก การเป็น 4 ประเภท ได้แก่ นักเรียน/นักศึกษา พนักงาน ข้าราชการและอาชีพอื่นๆ จำนวนทั้งสิ้น 80 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของการวิจัย เรื่อง การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยข้อคำถามที่แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้

ตอนที่ 2 เป็นการถามระดับการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น

3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความพอประมาณ 2. ด้านความมีเหตุผล 3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนักของคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนนคือ	5	หมายถึง ท่านมีระดับการส่งเสริม	มากที่สุด
ระดับคะแนนคือ	4	หมายถึง ท่านมีระดับการส่งเสริม	มาก
ระดับคะแนนคือ	3	หมายถึง ท่านมีระดับการส่งเสริม	ปานกลาง
ระดับคะแนนคือ	2	หมายถึง ท่านมีระดับการส่งเสริม	น้อย
ระดับคะแนนคือ	1	หมายถึง ท่านมีระดับการส่งเสริม	น้อยที่สุด

2.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

2.2.1 กำหนดกรอบแนวคิดโดยศึกษาข้อมูลจาก แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 สร้างเครื่องมือที่มีลักษณะดังกล่าวจากกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น

2.2.3 นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 ปรับปรุงและจัดทำแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในวันที่มีการรวมตัวของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์มโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 ชุด

2.3.3 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ และประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.4.1. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ และตรวจสอบความถูกต้องมาลงรหัสเลขตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน

2.4.2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ statistical package of social sciences (SPSS) เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้ จัดเก็บ และคำนวณหาค่าสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง และนำผลการศึกษาที่วิเคราะห์ได้มาสรุปผลการวิจัย ภิปรายผล และเขียนข้อเสนอแนะ

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

3.1. สถิติพรรณนา สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และพรรณนาระดับการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความพอประมาณ 2. ด้านความมีเหตุผล 3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.2. สถิติอนุมาน ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานในการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือการทดสอบค่า (t-test) ในกรณีที่มีตัวแปร ๒ ตัวเลือก และการทดสอบค่า (F-Test) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่ ๓ ตัวเลือกขึ้นไป ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One Way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สมการคำนวณอันตรกษณ์ของค่าเฉลี่ยคือ

$$\text{สูตรอันตรกษณ์} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

จะได้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง มีผลมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง มีผลมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง มีผลปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง มีผลน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง มีผลน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของชาวบ้านลำไทรฟาร์มเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

การนำเสนอผลการศึกษารายละเอียดในหัวข้อ 4.1 นี้ เป็นข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของชาวบ้านลำไทรฟาร์มเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานครโดยผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

4.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของชาวบ้านลำไทรฟาร์มเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	198	49.5
หญิง	202	50.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีเพศหญิง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.5 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.5 ของทั้งหมด

4.1.2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของชาวบ้านลำไทรฟาร์มเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	117	29.3
21-25 ปี	155	38.8
25-30 ปี	57	14.3
30-35 ปี	71	17.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีอายุ 21-25 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.8 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.3 ของทั้งหมด

4.1.3 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของชาวบ้านลำไทรฟาร์มเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	327	81.8
สมรส	61	15.3
หย่าร้าง-แยกกันอยู่	12	3.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีสถานภาพ โสด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.8 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นผู้ที่มีสถานภาพ สมรส คิดเป็นร้อยละ 15.3 ของทั้งหมด

4.1.4 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของชาวบ้านลำไทรฟาร์มเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	247	61.8
พนักงาน	0	0.0
ข้าราชการ	115	28.8
อื่นๆ	38	9.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีอาชีพ นักเรียน/นักศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.8 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นผู้ที่มีอาชีพ ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 28.8 ของทั้งหมด

4.1.5 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของชาวบ้านลำไทรฟาร์มเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000	159	39.8
10,001-20,000	108	27.0
20,001-30,000	108	27.0
30,001-40,000	0	0.0
มากกว่า 50,000	25	6.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.8 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 และ 20,001-30,000 คิดเป็นร้อยละ 27.0 ของทั้งหมด

4.2 การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์มเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

พิจารณารายละเอียดต่างๆ ตามตารางแสดงผลต่อไปนี้

4.2.1 การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม**เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร**

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานครในภาพรวม

การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
1.ด้านความพอประมาณ	3.83	0.608	มาก
2.ด้านความมีเหตุผล	3.99	0.602	มาก
3.ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	3.46	0.861	มาก
รวม	3.76	0.559	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานครในภาพรวมระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.76 โดยพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับเดียวกันทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ลำดับแรกคือ ด้านความมีเหตุผล คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.99 รองลงมาคือ ด้านความพอประมาณ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.83 และด้านความมีภูมิคุ้มกัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.46 ตามลำดับ

4.2.2 การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม**เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร**

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ด้านความพอประมาณ

ด้านความพอประมาณ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
1.ท่านจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในแต่ละวัน/เดือน/ปี	3.85	1.022	มาก
2.ท่านเห็นว่าการใช้จ่ายพอประมาณ ไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย ไม่สนใจตามกระแสการโฆษณาทำให้มีเงินเหลือเก็บ	4.00	0.916	มาก
3.ท่านส่งเสริมให้คนในชุมชนใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด	3.64	0.921	มาก
4.ท่านส่งเสริมให้ชุมชนยึดหลักทางสายกลาง	3.62	0.981	มาก
5.ท่านได้มีการสร้างค่านิยมในการพึ่งพาตนเอง	4.03	0.887	มาก
รวม	3.83	0.608	มาก

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ด้านความพอประมาณ พบว่าโดยภาพรวมระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรกคือ ท่านได้มีการสร้างค่านิยมใน

การพึ่งพาตนเอง อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.03 รองลงมาคือ ท่านเห็นว่าการใช้จ่ายพอประมาณ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย ไม่สนใจตามกระแสการโฆษณาทำให้มีเงินเหลือเก็บ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.00 ท่านจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในแต่ละวัน/เดือน/ปี อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85 ท่านส่งเสริมให้คนในชุมชนใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.64 และท่านส่งเสริมให้ชุมชนยึดหลักทางสายกลาง อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.62 ตามลำดับ

4.2.2 การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม

เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ด้านความมีเหตุผล

ด้านความมีเหตุผล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
1.ท่านใช้เหตุผลตัดสินใจในการซื้อของ	4.09	0.862	มาก
2.ท่านใช้จ่ายอย่างประหยัดและคุ้มค่า เป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นให้กับครอบครัว	4.13	0.851	มาก
3.ท่านนำความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงานมาพัฒนาได้ หากใช้สติและความอดทน	4.02	0.799	มาก
4.เศรษฐกิจพอเพียงทำให้ท่านรู้จักการทำแผนการใช้จ่ายเงินตามความสำคัญและความจำเป็น	4.00	0.857	มาก
5.ท่านส่งเสริมให้คนในชุมชนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน	3.73	0.977	มาก
รวม	3.99	0.602	มาก

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ด้านความมีเหตุผล พบว่าโดยภาพรวมระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.99

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรกคือ ท่านใช้จ่ายอย่างประหยัดและคุ้มค่า เป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นให้กับครอบครัว อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมาคือ ท่านใช้เหตุผลตัดสินใจในการซื้อของ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.09 ท่านนำความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงานมาพัฒนาได้ หากใช้สติและความอดทน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.02 เศรษฐกิจพอเพียงทำให้ท่านรู้จักการทำแผนการใช้จ่ายเงินตามความสำคัญและความจำเป็น อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.00 และท่านส่งเสริมให้คนในชุมชนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.73 ตามลำดับ

4.2.2 การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม**เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร**

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ด้านความมีภูมิคุ้มกัน

ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปรผล
1. ท่านได้มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า	3.25	1.164	ปานกลาง
2. ท่านได้มีการสร้างเครื่องอุปโภคไว้ใช้เอง	3.25	1.197	ปานกลาง
3. ท่านส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้	3.51	1.021	มาก
4. ท่านส่งเสริมให้คนในชุมชนมีการช่วยเหลือกัน แหะละกัน	3.62	1.001	มาก
5. ท่านได้นำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้กับการปฏิบัติ และการบริหารงานได้ทุกรูปแบบ เช่น การเงิน การบัญชี การตลาด	3.69	1.025	มาก
รวม	3.46	0.861	มาก

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ด้านความมีภูมิคุ้มกัน พบว่าโดยภาพรวมระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ลำดับแรกคือ ท่านได้นำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้กับการปฏิบัติและการบริหารงานได้ทุกรูปแบบ เช่น การเงิน การบัญชี การตลาด อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.69 รองลงมาคือ ท่านส่งเสริมให้คนในชุมชนมีการช่วยเหลือกัน แหะละกัน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.62 ท่านส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.51 ท่านได้มีการสร้างเครื่องอุปโภคไว้ใช้เอง อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.25 และท่านได้มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.25 ตามลำดับ

4.3 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การนำเสนอเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 นี้เป็นการเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลโดยใช้สถิติ t-Test และ One Way ANOVA

4.3.1 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig
การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน	ชาย	3.70	0.541	-2.188	0.029
	หญิง	3.82	0.571		

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่าโดยภาพรวม มีค่า Sig.เท่ากับ 0.029 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกัน

4.3.2 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 20 ปี	21-25 ปี	25-30 ปี	30-35 ปี	F	Sig.
		3.68	3.74	3.81	3.89		
ต่ำกว่า 20 ปี	3.68	-	-0.064 (0.351)	-0.133 (0.139)	-.20829* (0.013)	2.282	0.079
21-25 ปี	3.74	0.064	-	-0.070 (0.420)	-0.145 (0.070)		
25-30 ปี	3.81	0.133	0.070	-	-0.075 (0.448)		
30-35 ปี	3.89	.20829*	0.145	0.075	-		

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ พบว่าโดยภาพรวม มีค่า Sig.เท่ากับ 0.079 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างอายุ ต่ำกว่า 20 ปี 21-25 ปี 25-30 ปี และ 30-35 ปี การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ไม่แตกต่างกัน

4.3.3 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพ

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกสถานภาพ

สถานภาพ	\bar{X}	โสด	สมรส	หย่าร้าง/แยกกันอยู่	F	Sig.
		3.73	3.89	3.92		
โสด	3.73	-	-.15771*	-0.185	2.541	0.080
			(0.043)	(0.260)		
สมรส	3.89	.15771*	-	-0.027		
		(0.043)		(0.878)		
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	3.92	0.185	0.027	-		
		(0.260)	(0.878)			

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกสถานภาพ พบว่าโดยภาพรวม มีค่า Sig.เท่ากับ 0.080 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างสถานภาพ โสด สมรส หย่าร้าง/แยกกันอยู่ การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ไม่แตกต่างกัน

4.3.4 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	นักเรียน/นักศึกษา	ข้าราชการ	อื่นๆ	F	Sig.
		3.70	3.86	3.89		
นักเรียน/นักศึกษา	3.70	-	-.15768*	-.19150*	4.289	0.014
			(0.012)	(0.048)		
ข้าราชการ	3.86	.15768*	-	-0.034		
		(0.012)		(0.745)		
อื่นๆ	3.89	.19150*	0.034	-		
		(0.048)	(0.745)			

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ พบว่าโดยภาพรวม มีค่า Sig.เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกัน

4.3.4 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า10000	10001-20000	20001-30000	มากกว่า50000	F	Sig.
		3.71	3.75	3.75	4.19		
ต่ำกว่า 10000	3.71	-	-0.045 (0.513)	-0.046 (0.507)	-0.48242* (0.000)	5.590	0.001
10001-20000	3.75	0.045 (0.513)	-	-0.001 (0.993)	-0.43748* (0.000)		
20001-30000	3.75	0.046 (0.507)	0.001 (0.993)	-	-0.43686* (0.000)		
มากกว่า 50000	4.19	.48242* (0.000)	.43748* (0.000)	.43686* (0.000)	-		

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่าโดยภาพรวม มีค่า Sig.เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1 การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร

จากผลวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานครในภาพรวมระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

1.1 ด้านความพร้อมประมาณ ชาวบ้านในกลุ่มมีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านได้มีการสร้างค่านิยมในการพึ่งพาตนเอง รองลงมาคือ ท่านเห็นว่าการใช้จ่ายพอประมาณ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย ไม่สนใจตามกระแสการโฆษณาทำให้มีเงินเหลือเก็บ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ท่านส่งเสริมให้ชุมชนยึดหลักทางสายกลาง

1.2 ด้านความมีเหตุผล ชาวบ้านในกลุ่มมีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ท่านใช้จ่ายอย่างประหยัดและคุ้มค่า เป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นให้กับครอบครัว รองลงมาคือ ท่านใช้เหตุผลตัดสินใจในการซื้อของ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ท่านส่งเสริมให้คนในชุมชนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน

1.3 ด้านความมีภูมิคุ้มกัน ชาวบ้านในกลุ่มมีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ คือ ท่านได้นำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้กับการปฏิบัติและการบริหารงานได้ทุกรูปแบบ เช่น การเงิน การบัญชี การตลาด รองลงมาคือ คือ ท่านส่งเสริมให้คนในชุมชนมีการช่วยเหลือกันแลหากัน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ท่านได้มีการสร้างเครื่องอุปโภคไว้ใช้เอง และท่านได้มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า

2 จากการเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรฟาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1. เพศแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะ ชาวบ้านมีความรู้ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน มีการน้อมนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงมีผลแตกต่างกัน

2. อายุแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ไม่แตกต่างกัน เพราะ อายุไม่ใช่ปัจจัยหลักที่ส่งผลในการส่งเสริมให้มีการพัฒนาชุมชนซึ่งการพัฒนาชุมชนสามารถทำได้โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนชนร่วมมือกันกับรัฐบาล สอดคล้องกับพัฒนา บุญยรัตพันธุ์(2515) ที่ให้ทัศนะว่า การพัฒนาชุมชน เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่รัฐบาลนำมาใช้ กระตุ้นเตือน และส่งเสริมประชาชนในทั้งในด้านเศรษฐกิจชนบท ให้เกิดความคิดริเริ่มขึ้นและเสริมสร้างท้องถิ่นให้ก้าวหน้าสังคมวัฒนธรรม และการดูแลตนเองตามระบอบประชาธิปไตย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาประกาศิต สิริเมโธ (ฐิติปสิทธิกร) (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหม่ อำเภอสามพรานจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านคลองใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหม่ไม่ต่างกัน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลได้เปิดโอกาสให้ตั้งนั้นปัจจัยอายุจึงไม่ใช่ประชาชนทุกช่วงระดับอายุได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาชุมชนปัจจัยที่มีอิทธิพลสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

3.สถานภาพแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ไม่แตกต่างกัน เพราะ การที่มีสถานภาพแตกต่างกันทำให้การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนจึงไม่ได้มีผลที่แตกต่างกัน

4.อาชีพแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะ กลุ่มที่มีอาชีพแตกต่างกัน ทำให้มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน จึงมีผลที่แตกต่างกัน

5.รายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะ กลุ่มที่มีรายได้สูงจะมีการส่งเสริมมากกว่าบุคลากรที่มีรายได้ต่ำกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

เนื่องจากการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคลมีความจำเป็นที่เหมาะสมกับฐานะ ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่าอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตได้ในแต่ละวันจึงต้องนำเวลาส่วนใหญ่ไปหารายได้เพิ่มเพื่อหาเลี้ยงชีพตนเอง และครอบครัว ในขณะที่เดียวกันที่บุคคลที่มีรายได้มากกว่ามีเวลาพอที่จะหันมาตระหนักตื่นตัวในการพัฒนาชุมชน ให้ความเป็นอยู่ในชุมชนของตนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสาวอุษณีย์ สุวรรณ(2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทสตรีในการพัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนวัดสะพาน อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทสตรีกับการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน เพราะบุคคลที่มีรายได้มากกว่าจะมีความพร้อมในการลงทุน หรือจัดการจัดหาวัตถุดิบ เช่น เมล็ดผัก บัวยหมัก หรือค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการทำการเกษตรมากกว่าบุคคลที่มีรายได้น้อย

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2566

Received: 20/02/2023, Revised: 17/03/2023, Accepted: 31/03/2023

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาวิจัยวิจัยเรื่อง การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มชาวบ้านลำไทรพาร์ม เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานครพบว่า มีระดับการส่งเสริมอยู่ในระดับมาก สื่อถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มชาวบ้านลำไทรพาร์ม ในเชิงการส่งเสริม ผู้จัดตั้งโครงการกลุ่มชาวบ้านควรเพิ่มกิจกรรมการอบรมชี้แนะเพิ่มเติมให้บุคลากรในกลุ่มมองเห็นถึงความสำคัญในการการพัฒนาชุมชนทั้งในรูปแบบการให้ความรู้

2. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่ เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเพียงในชุมชน และเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาองค์กร และชุมชนต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

2.3 ควรทำการศึกษาศักยภาพของกลุ่มผู้ใช้น้ำที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

เอกสารอ้างอิง

พระมหาประกาศิต สิริเมโธ. 2556. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหม่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย).

อุษณีย์ สุวรรณ. 2558. บทบาทสตรีในการพัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจชุมชนวัดสะพานอำเภอมือง จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.

กรุงเทพฯ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.แหล่งข้อมูลในเอกสารปัจจุบัน

มูลนิธิชัยพัฒนา. (ม. ป. ป.). แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง, ค้นเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2565. จาก https://www.chaipat.or.th/site_content

สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ.

(สำนักงาน กปร). ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, ค้นเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2565. จาก <https://www.rdpb.go.th/th/Sufficiency>